

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре дочекасмо и овај дивни велики празник, празник родоначелника рода српскога, утемељивача државе Србије преподобног Симеона Мироточивог, Стевана Немање коме је овај овде храм посвећен. Ранијих година прослављали смо овај празник у једној малој катакомби, а ево по милости Божијој ове године први пут прослављамо заштитника ове свете обитељи у овој новој дивној капели коју је отац Висарион са својом братијом успео, и уз вашу помоћ браћо и сестре, да подигне у веома кратком року.

Данас је празник дакле, Симеона Мироточивог, оца Светога Саве, који је основао српску државу овде у овим крајевима у Расу староме проширио је, просветио је и учврстио и оставио у наслеђе својим наследницима. Он је напустио на крају свој престо, не зато што му је било тешко, не зато што је хтео да иде у пензију него зато што је хтео да оснује и небеску Србију са својим сином Савом који је био монах у Светој Гори. И он је напустио свој престо, замонашио се у Студеници, провео две године у Студеници а онда отишао код сина свога у Свету Гору, тамо је наставио свој подвиг и упокојио се тамо у манастиру Хилендару којег је заједно са Светим Савом обновио и оставио као духовни центар српскога народа где су генерације и генерације васпитаване одакле су долазили многи патријарси српски и многи епископи Српске цркве и настављали просветитељску мисију у нашем народу.

Свети Симеон Мироточиви по много чему може се назвати и назива се родоначелником рода српскога јер је он тај који је познат као оснивач и утемељивач земље Србије, њен просветитељ, заједно са Светим Савом, и који служи као пример као целом роду нашем како треба живети овде на земљи у земаљској Србији и припремати се за небеску Србију, за Царство небеско. Он је био подвижник, он је на крају иако владар једне тада доста моћне земље, државе, он је живот свој завршио на обичној асури, на поду у Хилендару са каменом под главом. Тиме је показао крајње смирење своје јер је

знао да само Господа треба да прославља својим делима и својим животом и својим речима, и задње његове речи су биле: *Хвалише Госѿода све ѿвари Њеѿове, хвалише ѿа на небесима, хвалише ѿа и на земљи и на небесима.* Тим речима свети Симеон Мироточиви је испустио своју свету душу и био сахрањен у манастиру Хилендару.

А после седам година Свети Сава пренео је његове мошти из Хилендара у Студеницу да би измирио завађену браћу око престола. Јер синови светог Симеона Вукан и Стеван, они су се препирали око наследства, престола оца свога Стевана Немање касније преподобног Симеона. Да би браћу измирио и мир у род српски донео Свети Сава је донео мошти свога светог оца, измирио браћу и мошти положио у његовој задужбини у Студеници где и до данас почивају и мироточе. То је један од ретких светитеља мироточивих браћо и сестре у нашем народу и у нашем роду, али и у целој хришћанској Цркви. Познат је свети Димитрије Солунски мироточиви, свети Наум Охридски, свети Прохор Пчињски и свети Симеон Мироточиви.

Данас је браћо и сестре велики празник који нас је овде сабрао, сабрао нас са разних страна, из свих наших катакомби. Овде су дошли оци да заједно одслужимо ову свету литургију, дошле сестре монахиње да певају у славу Божију, дошли сте и ви браћо и сестре који сте се определили да останете на путу светог Симеона Мироточивога, на његовим темељима овде где је он државу нашу основао, на темељима и на путу Светога Саве који је овде недалеко рођен у овоме селу Мишчићи одавде. Ето данас овде је сабрано све оно што је се посветило Богу и у службу своје народу да остане верно вери православној, вери чистој, неупрљаној, неокаљаној било каквим новотаријама или јересима. Захваљујући оцу Висариону који се потрудио ми данас овде имамо кров над главом, имамо где да се сабирамо, да се Богу молимо и да свете тајне Цркве Божије примамо у себе.

Овај празник је пао непосредно браћо и сестре пред свети велики пост, пред почетак, који почиње од недеље односно од понедељника следећега и који нас води у васкрсење Христово. Тај пост је Црква одредила да у њему постом и молитвом, светом тајном покајања и исповести, где чистимо душу своју од својих грехова и страсти, и светом тајном причешћа припремамо себе за сусрет са васкрслим Господом. Да бисмо са њим били и са нашим светим прародитељима Симеоном Мироточивим и светитељем Савом и осталим светитељима из рода нашега да бисмо се и ми удостојили када пођемо одавде да се нађемо у Царству Христа Бога нашега, да се нађемо у небеској Србији и да тамо са свима светима и са њима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.